

Alena Valová

moje
lásky
|2|

Alena Valová

MOJE LÁSKY 2

2015

ŽÁR

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být přenášena nebo reprodukována bez předchozího písemného souhlasu držitele práv.

Alena Valová

MOJE LÁSKY 2

Sazba: Dušan Žárský

Ilustrace: kopie grafického listu Evy Zůbkové

V elektronické podobě první vydání

Vydal Dušan Žárský – ŽÁR, www.zar.cz

v roce 2015

ISBN: 978-80-86725-61-1

CO JE PLATNÁ KVĚTU KRÁSA
KDYŽ NEZAVONÍ
K ČEMU JE ZVON, KDYŽ MLČÍ
A NEZAZVONÍ
NENÍ DOBRÝ SVĚT, VE KTERÉM
LÁSKA UMÍRÁ
ŠPATNÝ JE TÓN, CO LIDEM
TAJNÁ VRÁTKA K SRDCÍM
NEOTVÍRÁ...

Milí přátelé,

vydávát další autorská CD je nad moje finanční možnosti, takže než se najdou ochotní sponzoři, mám pro Vás aspoň MOJE LÁSKY 2.

Budu doufat, že Vás potěší stejně, jako ten první díl a že trošku té lásky z mých veršů a písniček přejde i k Vám...

Mějte se krásně, buďte zdraví a moc šťastní!

Jenom to dobré Vám přeje

Vaše Alena Valová

(A už teď se můžete těšit na vydání třetího dílu – slibuji, že bude ještě hezčí, než Ty dva před ním!)

Roman STRAKA

je český autor, žijící ve Vídni. Kromě toho, že píše hudbu i texty pro různé hudební žánry (vč. muzikálu), zpívá, dělá baviče, moderuje, od dětství hraje koncertně na akordeon, ještě aranžuje pro různá hudební seskupení.

V Bulharsku má „svůj“ dívčí kvartet DIANA, který hraje jeho muziku nebo jeho úpravy.

Už dlouhá léta spolupracuje asi s dvacítkou hudebních vydavatelů v Rakousku, Německu i jinde. Jeho skladby se už počítají ne na stovky, ale na tisíce...

Koncem listopadu 2010 mi od něj přišel první e-mail – někde na internetu zahlédl moje jméno. Že píšu texty a verše, hraju na harmoniku, zpívám a moderuji – proč ne. Takových žen je víc. Ale jak sám uvedl:

„baba jako autorka hudby... ?“

Tak mi Roman napsal – od té doby naše e-mailová pošta mezi Vídní a Viganticemi přes PC běží vesele dál. Jenom jsme brzy od počátečního vzájemného poznávání přešli do aktivní tvorby.

Dnes naše „autorská dvojice“ má na svém kontě už přes 550 skladeb (k 30.4.2013) s různými náměty - písničky mají velkou šanci oslovit široké spektrum posluchačů různých věkových kategorií a výrazně zpestřit i obohatit repertoár větších kapel i menších hudebních skupin a sólistů.

Máme připravené k vydání 3 zpěvníčky (po 12 písních) pro nižší ročníky základních škol a pro MŠ – předškoláky. Stejně tak čekají na své vydavatele (sponzory) i dva zpěvníčky písní o růžích.

Obě knížky – MOJE LÁSKY 2 (a chystaná 3) – to jsou v podstatě moje texty na Romanovu muziku.

Alena Valová

Texty na hudbu Romana Straky

- I POJĎ SI HRÁT – zpěvníček pro děti – 9
- II PRO MAMINKU – zpěvníček pro děti – 19
- III KŮZLÁTKA – zpěvníček pro děti – 30
- IV Písničky o růžích – zpěvník 1 a 2 – 40
- V Ostatní skladby – rytmus 2/4 – 68
- VI Ostatní skladby – rytmus 3/4, 6/8 – 189
- VII Ostatní skladby – rytmus 4/4 – 287
- VIII Můj bonus pro ty menší – 355 i větší 370

I /

POJĎ SI HRÁT

Zpěvníček pro děti 1

POJĎ SI HRÁT

Haló, haló, pojd' si s námi hrát,
ať jsi velký nebo maličký –
postavíme z písku krásný hrad
nebo můžeme hrát kuličky.

Oženíme krále s princeznou –
až ten zámek z písku bude stát,
otevřeme spolu skříňku kouzelnou.
Tak voláme tě – pojd' si s námi hrát!

MRAVENEČEK

Byl smutný malinký mraveneček...
Že chtěl znát odpověď mou,
sedl si přede mnou na zadeček –
jen ať mu dám radu svou.
Prý problém vyřešit neumí sám,
tak mně o radu žádá.
Abys byl veselý
dneska i v pondělí –
najdi si kamaráda!

PÁV A ŠNEK

Potkal pan páv pana šneka –
trvalo mu celý týden
dojít tam, kde teče řeka –
pozdravil ho dobrý den.
Pan šnek mu nevěří –
i když by rád –
co když si mně, pane páve,
na večeri chcete dát?
Šnek udělá náhle kličku,
otočí se čelem vzad.
S pávem si hrál na honičku –
dopadne to dobře. Snad...

II /

PRO MAMINKU

Zpěvníček pro děti 2

PRO MAMINKU

Mámu svoji mám
ze všech nejradši,
tak ji pošeptám
slovíčka nejsladší.
Pak jí pusu dám,
dárek odevzdám –
voňavou konvalinku
a k tomu písničku
pro maminku.

ŽABIČKA

Když se bílý měsíček
koupal večer v rybníčku,
vzal si volno od hvězdiček,
zavolal na žabičku:
Pojď sem ke mně na hladinu,
svezeme se na leknínu –
nechod' ještě, žabko, spát,
ať můžeme si spolu hrát.

Pak jí řekl: dnes už dost,
jít do hajan už je čas,
s žabičkou si zamávali,
hrát si zítra budou zas.
Chodit v noci k rybníčku
měsíčkovi bylo vhod,
žabička mu zazpívala,
cvrček zahrál doprovod.

Měsíčního kamaráda
malá žabka měla ráda,
jenomže to způsobilo
poprask mezi žabáky.
Měsíček to uviděl,
napravit to asi chtěl,
udobřil se s hvězdičkama
a pak zmizel za mraky.

SLUNÍČKO

Sluníčko – zlatý míč –
ve dne všechno kolem hřeje,
večer, než se koulí pryč,
nám dobrou noc popřeje.
Na zahrady pozor dává,
sucho je netrápí –
na černý mrak zamává,
ať je deštěm pokrápí.
Paprsek zalechtal
na tváříčky všechny spáče –
dávno dobře víme,
že dál ranní ptáče doskáče.
No tak, jen pojd'te ven,
oblečte si jenom tričko,
nádherný bude den –
vzkaz posílá sluníčko.

IV /

PÍSNÍČKY O RŮŽÍCH

2 zpěvníky

RŮŽE A ŠTĚSTÍ

Růže, ta prý štěstí nosí,
když ve váze zavoní –
stejně jak veselá píseň kosí
v zahradách trylkem zazvoní.
Ptám se proto růže bílé,
kdopak ji do té vázy dal.
Dozví se od růžičky spanilé,
kdo ji pro mne z lásky natrhal?
Vím, co štěstí znamená –
slyšet šťastný dětský smích...
Štěstí je, když touhou zmámená
vídám něhu v očích tvých.
Štěstí je, když kvetou růže
a člověk může
někomu je dát –
lásce celé srdce odevzdat.
Štěstí je, že máš mě rád...

RŮŽOVÁ POLKA

Když začnou hrát veselou,
hned celý sál se při ní roztančí,
zpíváme si s kapelou,
co máme všichni nejradši.
Až muzika oznámí,
že je to dnes tanec poslední,
krejcar jí dám,
jen ať zahraje nám –
spát půjdem, až se rozední.
Dneska nechci vstát ještě z postele,
vždyť byl včera náš velký bál,
až do rána jenom samé veselé
kapelník polky hrál.
K ránu cestou domů
řekl jsem, že ji mám rád.
Snad se v tajnosti uchová:
přesto, že jsme dnes vůbec nešli spát,
vyspal jsem se do růžova!

RŮŽE A KAMENÍ

Co to je – mít rád –
kdo zapomněl,
svoje srdce dát
někomu zas by chtěl.
Najevo jí dej,
že nechceš dál být sám,
lásku neodmítej,
s pokorou ji vítej
k vám.

Když do očí svých
se zahledíš,
teplem dlaní svých
něžně mě pohladíš,
moře polibků toužím ti dát i krást,
ty jsi mojí spásou,
můžeš mě svou krásou
zmást.

Osud nám dává
růže i kamení –
že se to stává,
je dobré znamení.

Přes hory kráčíš,
trnům se vláčíš,
za láskou jít –
ten cíl nedáš si vzít.

V/

OSTATNÍ SKLADBY

Rytmus 2/4

ÁJA

Když v televizi hrál kdysi
s Ájou Maxipes,
já taky tenkrát chodila do školy.
Já to vidím ještě dnes,
jak jsi psal za mně úkoly,
kvůli mně trpěl
od kantorů i od kluků –
přesto ses usmál,
krásně ses červenal,
držel mě tajně za ruku,
pod lavicí růžové
láskyplné psaní posílal.

Jenom se nesmějte,
prostě je to tak –
do úvahy dětský věk
přece nutno brát.
Mou dětskou láskou byl milý spolužák,
jak Maxipes Fík svou Áju
taky měl mě rád.
Do kina mě večer brával,
se soky se moc nepáral –
do srdcí, co na zdech kreslil,
naše jména načmáral.
Na nás dvou od těch dob
léta už jsou znát –
stejně vím, že budeme
rádi vzpomínat.

ARABELA

Už několik let jsem hledala,
koho budu ráda mít,
až jsem takového potkala –
za týden se chceme vzít.

Kouzelným až zvonkem zazvoním,
budu si přát lásku tvou –
s ní se celý život bude zdát
krásnou pohádkou.

Pozorně, můj ženichu, poslouchej,
mé plány pro dny společné:
sbohem už všem
bývalým láskám dej,
všecko bude báječné.

Já tobě dnes přislíbím:
nechci být Xenií zlou –
doufám, že budeš
pro mě princem mým
a já tvou Arabelou.

BARBARA

Co mě čeká,
řekla bába prastará –
i to, co mě nemine.
Že prý dívka,
co má jméno Barbara,
bude štěstí mé jediné.

Kdepak ji asi hledat mám,
to mi bába zapomněla říct –
kromě toho,
že tak zvláštní jméno má,
nevím o ní zhola nic.
A tak chodím,
všude bloudím,
za svým snem
kráčím cestou, necestou.

Všech lidí snad už jsem se ptal –
na otázku, jestli znají Barbaru,
co má být mou nevěstou,
v odpověď každý se jen smál.
Za přeludem zřejmě lítám,
proč já blázen
celý svět už prohledávám?
Dál chodit za Barbarou odmítám –
nechám si lásku, co už mám.

BEZOVÁ

Měla jsem dřív růžové brýle,
svět se zdál tak báječný,
bez nich obraz o tom mém milém
byl náhle skutečný –
zbyl jen střep, co do koše házím,
jakých si koupím deset za pětník.
Byl jsi jenom tip, na nějž sázím,
pro mne už jsi jen záletník.

Ráno jsi mi zavolal,
že se mnou by sis rád schůzku dal,
tam, kde kvete černý bez –
kde zvals mně častokrát –
ať přijdu dnes.

Dřív bych s tebou šla světa kraj –
ale teď máš smůlu, když vím,
že taky s další dívkou
na zemi jsi chtěl mít ráj.
Proto místo mne si můžeš
z těch bezových květů
sám vařit čaj!

BLANICKÁ

Prý se pod kopyty vraníků
v okolí země zachvívá,
to je tím,
že v hloubi hory Blaníku
svaté vojsko se tam ukrývá.

Pověst stará dosvědčí:
tak dlouho v hoře
vojsko bude spát,
aby země česká byla v bezpečí,
na stráži tam bude věčně stát.

Možná přišel zas
vaší slávy čas –
naší českou zemí
zmítají rozbroje.

Vstávejte, blaničtí rytíři,
vaše vlast vás povolá
brzy do boje.

ČESKÁ POLKA

Jen česká polka může dokázat,
že celý svět je náhle jinačí –
při ní každý mládenec,
když má děvče rád,
se hned u muziky
v kole roztočí.

Jen, co basa rázně zabručí,
trubky zazní,
začne sólo klarinet –
hned svou lásku tiskne v náručí
ten mladý, stejně jako kmet,
zpívají, výskají,
hned jak začnou hrát,
jdou českou polku tancovat!